

[A. C. Normann.]

landbrug, er sådanne, at man ikke med nogen som helst ret kan hævde, at det danske landbrug har lidt nogen skade ved vor indtræden i de syv, men tværtimod at landbruget har haft fordele deraf, som gør det ganske unaturligt at tale om omlægning af skatterne til fordel for et enkelt erhverv i denne forbindelse.

Dernæst har vi erklæret, at vi i øvrigt gerne i en mere naturlig forbindelse vil diskutere også en omlægning af ejendoms-skatterne med venstre, og det er vi stadig parat til. Men man må jo endelig huske, at der ikke var nogen mulighed for at komme igennem med forhandlinger om en betydningsfuld omlægning af vore skatter, før end de to love, som hørte sammen, var gennemført, nemlig toldloven og valutalovent, og så endelig den folketingsbeslutning, vi behandler i dag.

Når beslutningen om at slutte Danmark til den kreds af lande, der danner det europæiske frihandelsområde, nu tages, kan man efter min opfattelse godt forsvare at sige, at der fra folketings og regeringens side er truffet gode forberedelser dertil. Vi har forberedt os fra dansk side gennem en omfattende styrkelse af landets økonomi. Vi har tilpasset told- og valutlov bedst muligt til den nye økonomi. Vi har øget statens støtte til erhvervslivet gennem forslaget om oprettelse af Danmarks erhvervsfond, gennem garanti- og låneordning til industri, håndværk og skibsfart og gennem den store forbedring af fiskeriets finansieringsmuligheder, der gennemførtes sidste år; især har vi bidraget til erhvervenes styrkelse gennem nye afskrivningsregler. Alt dette og adskilligt, som jeg ikke har medtaget her, giver et billede af en langvarig og bevidst erhvervs politik, langt mere effektiv, end vi nogen sinde har kendt det tidligere. Derfor har vi også grund til at håbe, at Danmark vil hævde sig godt under de nye forhold, selv om vi vel er det land, der tvunget af ydre omstændigheder løber den største risiko i forbindelse med de to nye markedsdannelser, simpelt hen fordi den del af vor eksport, som går til de to europæiske markedsområder, fordeler sig nogenlunde ligeligt på dem begge, hvorfor vi ikke kan tåle at afse nogen af dem som naturlige afsætningsområder.

I sommer, da folketingset bemyndigede den højtærede udenrigsminister til i Stockholm at forhandle om og være med til at affatte en konvention om de syv landes frihandelsområde, var regeringspartierne alene om at tage ansvaret for denne handling, men i dag har forholdet ændret sig. Vi står nu i den lykkelige situation, at tilslutningen til Danmarks indtræden i de syvs område tiltrædes af en overvejende del af folketingsets medlemmer. Ja, blandt de demokratiske partier står nu kun det efterhånden næsten altid passive venstre udenfor.

Nu skal jeg ikke give mine bemærkninger polemisk brod mod dem, som tidligere har vaklet eller tvivlet. Selve denne sags betydning kunne godt berettigede til gentagne overvejelser, men meget har jo forandret sig, siden nogle medlemmer af det høje ting i sin tid gik ind for en tilslutning til de seks' fællesmarked.

Vi har i mellemtiden set dettes rent økonomiske karakter tone stærkere frem over for en fortsat liberalisering inden for de syv. Vi har set de seks' karakter af en ny statsdannelse træde klarere frem lige over for de syvs bevarelse af de enkelte landes suverænitet. Vi har set en konstitution etableret i de seks, som lægger ledelsen i hænderne på stormagterne inden for området, på baggrund af lige indflydelse for store og små i det område, vi nu går ind i. Vi har set de vanskeligheder, som de seks har haft med tilrettelæggelsen af deres landbrugspolitik, der endnu henstår i det uvisse, således som også det ærede medlem hr. Per Federspiel indrømmede det, over for en række for det danske landbrug overmåde vigtige aftaler med de enkelte lande inden for de syv. Dette er sket, siden venstre alene blandt de danske partier ville føre Danmark ind i de seks' for en nordisk indstilling mere fremmedartede atmosfære. Jeg siger ikke dette som en bebrejdelse mod venstre, men for at minde om, at situationen er en anden end før.

Der er også sket andre ting, som måske nu burde kunne muliggøre en demokratisk enighed om Danmarks holdning til det øvrige Europa. Der er sket det, at vi har fået en langvarig aftale med Tyskland, der foreløbig sikrer en god del af den eksport til de seks, som så mange frygtede vi skulle